

ת"פ 39740/09/19 - מדינת ישראל, תביעות מחוז י-ם - משטרת ישראל נגד י' א'

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 39740-09-19 מדינת ישראל נ' א'

לפני
בעניין: כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
תביעות מחוז י-ם - משטרת ישראל
י' א'
ע"י ב"כ עו"ד גבי טרונישווילי

גזר דין

(1) הנאשם הורשע ביום 21.3.2022, על-יסוד הודאתו, בביצוע שתי עבירות בשני אישומים. באישום הראשון, הוא הורשע בתקיפה הגורמת חבלה ממש לבת-זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), באישום השני הוא הורשע בביצוע עבירת תקיפה סתם לבת-זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) בחוק המוזכר.

(2) לפי האישום הראשון, ביום 16.5.2018 נפגשו הנאשם ובת-זוגו (להלן: "המתלוננת") בבית. במהלך שהותם שם, הפצירה בו המתלוננת לעזוב את הבית אך הוא סירב והחל לחנוק אותה. המתלוננת ביקשה ממנו לקחת אותה ברכב לידיד שלה. השניים יצאו מהבית ונסעו יחד. המתלוננת סירבה לרדת מהרכב בשל כך שהנאשם סירב להחזיר לה את הצמיד שלה. כי אז, הוא נסע עם המתלוננת לבית שלה, עלה אליו וביקש מאמה את השעון שלו. האמא מסרה לו כי אינה יודעת דבר ביחס לשעון. הנאשם חזר לרכב. בשלב זה הוא נסע עם המתלוננת לכיוון פארק גילה בירושלים. במהלך הנסיעה הוא סטר לה. כשהגיעו לפארק, התגלע ביניהם ויכוח והוא ניסה לדחוף אותה מהרכב והיכה את מצחה באגרופו. בתגובה לכך, שרטה אותו המתלוננת בידו, בחזהו ובצווארו. אז הוא דחף אותה מהרכב לארץ והכה אותה באגרופים. כתוצאה ממעשיו אלה, נגרמו למתלוננת סימני חניקה על צווארה.

(3) לפי האישום השני, כשנה לפני האירוע מושא האישום הראשון, במועד ושעה שאינה ידועים במדויק למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת בעת שנפגשו בפנימייה, בכך שהוא חנק אותה וגרם לה חסימה של מעבר האוויר.

(4) הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש. בדיון מיום 21.3.2022, לבקשתם ובהתחשב בגילו של הנאשם (בתחילת שנות ה-20 לחייו), הוריתי על זימון תסקיר של שירות המבחן. זה הוגש ביום 21.11.2022. בדיון מיום 30.11.2022, לבקשת ההגנה הוריתי על זימון חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשב"ס. חוות דעת הוגשה ביום 17.3.2023. דיון טיעונים לעונש התקיים ביום 17.4.2023.

חוות הדעת והתסקיר

(5) לפי חוות הדעת של הממונה, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.
(6) כעולה מהתסקיר (בתמצית ותוך שמירה על צנעת הפרט), הנאשם בן 23, רווק. הוא בן למשפחה נורמטיבית אך בילדותו עבר אתגרים ומשברים משפחתיים. הוא השלים 12 שנות לימוד וכיום עובד לפרנסתו. לנאשם הרשעות קודמות לרבות בתחום התעבורתי. עניינו טופל בעבר בשירות המבחן.

(7) בהתייחסו למעורבות בפלילים, שירות המבחן התרשם מנטייה של הנאשם למזער את חומרת המיוחס לו תוך הטחת אשם בנפגעת. כך ביחס לאישום הראשון, הוא התקשה ליטול אחריות על האלימות המיוחסת לו ואף התייחס לכך בביטול וגיחוך תוך התמקדות בצד השלילי בעיניו של המתלוננת שרצתה לדעתו לנקום בו. בהמשך המפגשים עם שירות המבחן, הוא אישר כי תקף את המתלוננת. גם ביחס לאישום השני, הוא נטל אחריות חלקית ותיאר כי המתלוננת לעתים נהגה כלפיו באלימות ולכן הוא נאלץ להגן על עצמו. מכל מקום, הוא והמתלוננת כבר נפרדו מאז.

(8) אשר לסיכון להישנות מעשה העבירה, עמד התסקיר על הקושי אצל הנאשם להתמודדות עם רגשות קשים, קושי בוויסות כעסים והצורך שלו לנזקקות טיפולית. לצד זאת, הוא הותיר רושם שלפיו הוא בעל יכולות גבוהות הממוקד בתעסוקה, זאת נוסף לכך ששירות המבחן לא התרשם מדפוסים אלימים ואימפולסיביים מושרשים אצלו. התסקיר אינו בא בהמלצה שיקומית וגם אינו ממליץ על ענישה בדמות מאסר בפועל על מנת שלא לחשוף את הנאשם לחברה שולית. עוד לפי התסקיר, לא נראה כי הנאשם יתאים למתן שעות לתועלת הציבור. התסקיר ממליץ על השתתפות עונש שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצובה, לצד ענישה נלווית.

תמצית טענות הצדדים

(9) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי מהתסקיר עולה שהנאשם התקשה לקחת אחריות על האלימות המיוחסת לו. שירות המבחן התרשם גם כי הוא אינו בשל להליך טיפולי. המאשימה גורסת כי יש להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 8 חודשי מאסר בפועל עד 16 חודשי מאסר בפועל לשני האישומים. לחובת הנאשם עומדת חומרת המעשים שביצע, לקולת העונש, ניצבת הודאתו והיחסו בזמן. המאשימה טוענת כי יש למקם את העונש ברף התחתון של המתחם ולהטיל עליו עונש מאסר של 9

חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לרבות ענישה נלווית שכוללת מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

(10) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד ג' טרונישוילי - טוען מנגד בין השאר ובעיקר, כי האירוע התרחש לפני חמש שנים כאשר הוא היה בן 18 שנים וחודשיים. ברקע המעשים הייתה קיימת בינו לבין המתלוננת מערכת יחסים מורכבת. על כן, לקיחת האחריות החלקית שעולה מהתסקיר היא בשל מערכת היחסים הקלוקלת שהייתה ביניהם. כבר לא קיים קשר בין השניים כך שלא קיים סיכון מצדו כלפי המתלוננת. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו. למרות כל המשברים שעבר, הוא מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי. הוא עובד ולומד עם שאיפות חיוביות ומאז האירועים מושא האישום, לא נפתחו נגד תיקים חדשים. הנאשם גורס כי מתחם הענישה ההולמת הוא רחב ותלוי בגורמים רבים. המתחם צריך לנוע בין מאסר מותנה ועבודות שירות לתקופה קצרה ועד מספר בודד של חודשי מאסר. הוא טוען כי יש למקם את העונש ברף התחתון באופן שלא ייסגר בפניו האפשרויות התעסוקתיות.

(11) הן הנאשם הן אביו דיברו לפניי בדיון הטיעונים לעונש. לפי הנאשם, הוא מצטער על מה שקרה. לדבריו, הוא כיום בבחינת אדם אחר. כרגע אינו נמצא בזוגיות. הוא מתגורר עם אמו ואחיו ומשתדל להיות שותף במטלות הבית. הנאשם מבקש את מידת הרחמים בגזירת הדין כדי שלא ייפגע עתידו. לפי האב, הוא איש אכיפה מזה שנים רבות. הוא מבין כי לאתגרים שעבר הנאשם בצעירותו השליכו על אישיותו. לדידו, כיום נמצא הנאשם במקום אחר והוא הבין את חומרת מעשיו.

דין והכרעה

(12) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.
(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

(13) שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד לשני האישומים.

(14) הערכים המוגנים: אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן-משפחה בפרט,

היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, בשלוות נפשו ובשלמות גופו. כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. הדברים יפים שבעתיים ועולים בחומרתם כאשר מדובר כאמור בבן-משפחה, כגון בן-זוג או קטין שבאחריותו. יפים כאן דברי כבוד השופטת ע' ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005), לפיהם:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח"

(15) כל מעשה ומעשה נבחן לגופו ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. לצד זאת, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)). עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007). לעניין ענישה מרתיעה כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה, ראו והשוו: ע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.3.2019).

(16) נסיבות ביצוע העבירות: שני האישומים, ובעיקר הראשון מבין שניהם, מצביעים על התנהגות חמורה ומפחידה מצד הנאשם. ככל הנראה על רקע ויכוח חפצי פעוט ערך סביב שעון של הנאשם או צמיד של המתלוננת, הוא החל לחנוק אותה. בהמשך נתן לה סטירה תוך כדי נסיעה ברכב, נתן לה אגרוף במצחה ולבסוף דחף אותה מהרכב ארצה. המתלוננת נאלצה להתגונן בציפורניה. מעשיו הותירו סימנים על צווארה. כך גם באישום השני, הוא חנק את המתלוננת וגרם לה לחסימה של מעבר האוויר. ללא ספק, מדובר בהתנהגות בריונית, מסוכנת וגם משפילה. בשתי ההזדמנויות, פוטנציאל הנזק למתלוננת (וכן לאינטרס הציבורי) הוא גבוה מאוד, כך שהתנהגותו האלימה הייתה עלולה להביא לתוצאות טרגיות. התנהגות חסרת רסן זו היא מסוכנת ומחייבת ענישה צלולה שמחדדת את גבולות המותר והאסור. יש לגנות ולדחות התנהגות כזו.

(17) מתחם הענישה ההולם: לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים וגם בפסיקה נוספת, סבורני כי קשת הענישה בכגון-דא היא רחבה ותלויה נסיבות של כל מקרה ומקרה. הפסיקה שסייעה לי לקביעת המתחם תובא להלן. ראו והשוו עם שינויים המחויבים: רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 6798/17 פלוני נ' מדינת ישראל (22.11.2017); רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017); ת"פ (שלום ים) 20384-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (12.5.2022); ת"פ (שלום ים) 6328-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני (17.2.2022); ת"פ (שלום ים) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021).

(18) בהתחשב בנסיבות העבירות שבוצעו כמפורט לעיל, תוך מתן דגש לביצוע חניקה בשתי הזדמנויות, אגרוף במצח וגם חסימת מעבר אוויר, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין תקופות מאסר קצרות (לעתים ענישה חינוכית מורחבת לצד ענישה נלווית) ועד 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

(19) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: לזכות הנאשם ייזקף גילו הצעיר (בן 23 כיום) ובמועד ביצוע העבירה (מעט מעל 18). עוד תיזקף לזכותו העובדה לפיה הוא הודה באישום המתוקן תוך חיסכון בזמנם של הצדדים, של העדים ושל בית המשפט, על כל החוויה הרגשית שהייתה יכולה ללוות את המתלוננת בזמן העדתה. עוד לקולת העונש שקלתי את העובדה לפיה הנאשם והמתלוננת אינם כבר בני-זוג וכן חלוף התקופה ממועדי הביצוע ועד היום.

(20) לחומרת העונש נזקפים עברו הפלילי של הנאשם כפי שעולה ממוצג ת/1. הרישום הפלילי כולל הרשעה מחודש יוני 2022 באי נקיטת צעדי זהירות בחיה. בשנת 2017 הוא הורשע בעבירות סמים. עוד לחומרת העונש ניתנת הדעת למסקנות שירות המבחן בדבר קשייו של הנאשם להתמודד עם רגשות קשים והנטייה שלו למזער את חלקו תוך השתתף האשמה על הקורבן.

(21) לאחר כל אלה, וכן תוך מתן דגש כאמור לנסיבות הביצוע של העבירות מצד אחד וגילו הצעיר מצד שני, נכון בעיניי למקם את עונשו של הנאשם בממשק בין השליש התחתון לבין השליש האמצעי במתחם.

סיכום

(22) על כן, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, הכל לפי חוות הדעת של הממונה שהוגשה. תחילת ריצוי - 31.7.2013 או לפי כל מועד מאוחר יותר שיקבע הממונה.

(ב) שלושה חודשי מאסר, שירוצו ככל שהוא יעבור עבירת אלימות או איומים, תוך שלוש שנים מהיום.

(ג) הנאשם יפצה את המתלוננת בסך 5,000 ₪ אשר ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון יבוצע עד יום 31.7.2023 והשני עד יום 1.9.2023. באחריות המאשימה לעדכן את המתלוננת בהחלטה זו.

(ד) תינתן התחייבות על סך 7,500 ₪ ככל שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות או איומים תוך שנתיים מהיום.

(23) את הפיצוי ישלם הנאשם באמצעות רשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

(24) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 31.7.2023 בשעה 08:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006; דוא"ל avshdarom@ips.gov.il).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להעביר לשירות המבחן ולממונה.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ג, 08 יוני 2023.